

Teatroterapia w dramaterapii - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Teatroterapia w dramaterapii
Kod przedmiotu	03.9-WP-ARTEP-TDRAM
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Arteterapia
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2020/2021

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	• dr hab. Anita Stefańska

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Laboratorium	45	3	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Poznanie założeń i funkcji teatru terapeutycznego, kluczowych metod i technik teatralnych użytych w rozwojowym i w klinicznym aspekcie pracy terapeutycznej. Wzmocnienie kompetencji studentów w obszarze samodzielnego doboru, prowadzenia i omawiania właściwych ćwiczeń i gier teatralnych oraz technik dramowych zgodnie z celami teatroterapii. Wykazanie użyteczności oddziaływań teatroterapii zorientowanej rozwojowo w pracy z dziećmi i dorosłymi osobami z niepełnosprawnością fizyczną, sensoryczną i intelektualną we wspomaganiu rozwoju osobistego i społecznego funkcjonowania.

Wymagania wstępne

Wiedza z zakresu przedmiotu: wprowadzenie do pedagogiki specjalnej

Zakres tematyczny

Nazewnictwo form teatroterapii Główne źródła teatroterapii. Teoria komunikacji a teatroterapia. Klienci teatroterapii. Warsztatowe umiejętności pracy technikami teatralnymi i dramowymi.. Metody pracy z aktorem w podejściu opartym na pamięci emocjonalnej i na teorii dystansu. Metody pracy z grupą. Elementy procesu terapeutycznego w modelu Mdt. Budowa partytury, kompozycja spektaklu w teatrze terapeutycznym. Zadanie aktorskie – jego struktura. Transformacyjnie zorientowana praca aktora nad sobą w procesie terapii. Znaczenie wyboru przestrzeni gry i środków wyrazu. Procesy terapeutyczne w pracy nad spektaklem. Opis pracy teatroterapeutycznej poprzez analizę materiałów wytworzonych podczas działań grupy.

Metody kształcenia

metoda sytuacyjna, warsztatowa , praca z tekstem, praca nad rolą, dyskusja problemowa.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symboly efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna podstawowe założenia i zasady warsztatu teatroterapii w konwencji stymulacji podstawowej, cele artystyczne, cele terapeutyczne, omawia organizację pracy scenicznej. Określa i różnicuje parateatralne systemy terapeutyczne. Rozumie cel oddziaływań i rozwiązań w teatroterapii w odniesieniu do konkretnego problemu uczestnika teatroterapii (grupy klientów).	• K_W12 • K_W13	• aktywność w trakcie zajęć • prezentacja ustna	• Laboratorium
Potrafi ocenić przydatność i zastosować metody teatralne, dramowe i procedury sceniczne do realizacji zadań i celów terapeutycznych. Posługuje się modelem Mdt jako podstawą w formowaniu programu teatroterapeutycznego. Wykorzystuje diagnostyczne i metodyczne przesłanki tworzenia i rozwijania autorskich partytur podczas procesu teatroterapii. Dokonuje opisu procesu teatroterapeutycznej w kontekście jej realizacji i zgodnie z identyfikacją problemu uczestnika. Dokonuje analizy materiałów wytworzonych podczas pracy nad zadaniem aktorskim, ocenia przydatność zastosowanych środków wyrazu. Stosuje dialog terapeutyczny w relacji terapeuta – uczestnik.	• K_U13 • K_U18	• sprawdzian • pokaz warsztatowy spektaklu	• Laboratorium
Wykazuje się odpowiedzialnym przygotowaniem się do pracy, w kontekście właściwego/samodzielnego planowania i negocjowania działań arteterapeutycznych.	• K_K03	• sprawdzian • pokaz warsztatowy spektaklu	• Laboratorium

Warunki zaliczenia

Aktywność na zajęciach dotyczy wybranego przez studenta problemu uczestnika teatroterapii związanego z trudnościami w funkcjonowaniu w przestrzeni: edukacja, komunikacja społeczna, relacje interpersonalne, rozwój osobisty – kwestie dyskutowane na zajęciach (metody kształcenia: praca indywidualna, praca z tekstem, metoda sytuacyjna,)

Ocena uwzględnia:

· opis problemów składających się na tzw. sytuację trudną i podejmowania na tej podstawie odpowiednich decyzji (o charakterze prospektywny) .w zakresie wskazania potencjalnych strategii oddziaływań terapeutycznych .z wykorzystaniem metod teatralnych

- przygotowany, adekwatnie do danego problemu klienta ogólny opis organizacji pracy scenicznej
- trafność zaproponowanych działań i doboru wybranych środków wyrazu w odniesieniu do głównego celu terapii teatralnej
- dobór i zakres literatury wykorzystanej do prezentacji kolejnych wątków wybranego tematu

Skala ocen za sprawdzian ustny: ndst (0 pkt.), dostateczny (3,0 pkt.), dostateczny plus (3,5 pkt.), dobry (4,0 pkt.), dobry plus (4,5 pkt.), bardzo dobry (5,0 pkt.);

Sprawdzian praktyczny umiejętności – opracowanie i prezentacja w czasie ćwiczeń zagadnień, problemów przewidzianych w programie przedmiotu (metody kształcenia: praca zespołowa i w grupach, dyskusja problemowa, praca nad rolą)

narzędzie weryfikacji: poprawne wykonywanie czynności podczas budowania (składających się na) spektaklu warsztatowego w wybranej konwencji scenicznej. Prezentacja i interpretacja podjętego zadania aktorskiego i jego wymiaru terapeutycznego w procesie gry.

Skala ocen za aktywność podczas pracy nad przygotowaniem spektaklu warsztatowego : ndst (0 pkt.), dostateczny (3,0 pkt.), dostateczny plus (3,5 pkt.), dobry (4,0 pkt.), dobry plus (4,5 pkt.), bardzo dobry (5,0 pkt.);

Warunkiem uzyskania zaliczenia jest udział w procesie budowania spektaklu warsztatowego jako wyniku pozytywnej oceny aktywności na zajęciach

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna ocen uwzględniająca ocenę za aktywności w planowaniu i realizacji działań podczas prac nad spektaklem oraz ocena prezentacji ustnych podczas ćwicze

Literatura podstawowa

1. I.Jejte- Lewkowicz , A.Piasecka (red.) Terapia i teatr, Łódź : Tercja 2006.
2. A..Stefanska Teatroterapia jako metoda kształtowania poczucia godności u osób niepełnosprawnych intelektualnie, Wyd, UAM , Biblioteka Arteterapeuty, Poznań – Kalisz 2012.
3. E.Jozefowski, A.Stefańska,M.Szabelska-Holeksa, O arteterapii, edukacji i sztuce –teksty rozproszone i niepublikowane , Poznań: Wyd Naukowe UAM 2012, w tym A. Stefańska Teatroterapia od s.157 do s.340.

Literatura uzupełniająca

1. E.Nieduziak, Teatroterapia jako forma rehabilitacji niepełnosprawnych dzieci i dorosłych z różnymi dysfunkcjami W : Aktualne problemy edukacji i rehabilitacji osób niepełnosprawnych w biegu życia / pod red. Zofii Palak, Anny Bujnowskiej, Agnieszki Pawlak. – Lublin : Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, 2010. – S. 228-243
2. D.Podgórska-Jachnik ,Refleksje o teatrze osób niepełnosprawnych w kontekście ich edukacji, samorealizacji i terapii W : Stymulowanie potencjału twórczego osób z różnymi potrzebami edukacyjnym i / pod red. Elżbiety Lubińskiej-Kościółek i Katarzyny Pluteckiej. – Kraków : Impuls, 2011. – S. 93-119
3. R. Ligus, Teatr Arka – między sztuką, arteterapią a maskami rehabilitacji społecznej W : Arteterapia w aktywizacji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem / red. Małgorzata Siemież, Renata Aleksandrowicz. – Wrocław : Wydawnictwo Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej, 2011,– S. 99-119

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Anita Famuła-Jurczak, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 06-05-2020 08:44)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ